

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

ה פ ו ר ו ס ה פ ל י ל י

ת"א, כ"ד בסיון, התשע"ו
30/06/2016
00691816

לכבוד

ח"כ ניסן סלומיאנסקי

יו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט

וחברי הוועדה הנכבדים

הכנסת

כב' יו"ר הוועדה,

**הנדון: נייר עמדה מטעם הפורום הפלילי בלשכת עורכי הדין
ביחס להצעת חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) (תיקון)
(דרכי ענישה – הוראת שעה), התשע"ו-2016**

אנו מודים לכם על מתן האפשרות להבעת עמדתנו ביחס להצעת החוק שבנדון.

נציין כי במהלך גיבושה והכנתה של הצעת החוק הממשלתית ניתנה האפשרות לפורום הפלילי של לשכת עורכי הדין להגיש נייר עמדה אל מחלקת החקיקה במשרד המשפטים. ואכן, ביום 23.12.16 נשלח נייר עמדה מפורט אל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי) עו"ד רז נזרי. בנייר העמדה המפורט העלינו מספר הסתייגויות והמלצות, בעלות חשיבות עקרונית ומעשית רבה.

אנו מברכים על כך שאל הצעת החוק בנוסחה הנוכחי שולבו מספר שינויים חשובים ונכונים, מאז. השינויים שהוכנסו מאפשרים לנו שלא להתנגד להצעת החוק הממשלתית, בשלב זה, אלא להסתפק במספר הסתייגויות והמלצות. ההסתייגויות נוגעת להגדרה ברורה ומפורשת של תכלית ראויה ("צורך דחוף להגן על ביטחון הציבור" לנוכח מסוכנותו של הנאשם), בקביעתה של חובת הנמקה המתייחסת לתכלית זו באופן קונקרטי, ובהמלצה נוספת לעניין הסמכות לקיים דיוני מעקב, מעת לעת, גם בעניינו של קטין שנשלח למאסר (כפי שיפורט להלן).

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

אנו מוצאים לנכון להגיש גם לוועדה נכבדה זו נייר העמדה מפורט ומנומק. לנייר עמדה זה ישנן, מבחינתנו, כמה מטרות:

ראשית, נבקש לחזור ולהבהיר את עמדתנו העקרונית המאוד מסויגת ביחס לסוגיה הרגישה של גזירת עונשי מאסר בפועל על קטינים שטרם הגיעו לגיל 14. נבקש להדגיש את העקרונות החוקתיים שצריכים להיות נר לרגלי המחוקק כשהוא דן בנושא מיוחד זה. הבהרות אלו אינן מיותרות, באשר הן מיועדות להדגיש כי החלטתנו שלא להתנגד להצעת החוק – המעוררת דילמה מוסרית ואנושית מורכבת, ולאחר התלבטות לא פשוטה – תלויה בשימורם בהצעה של כל המנגנונים המרסנים והמאזנים שהוכנסו אל ההצעה (בשלבי הדיון המתקדמים). אנו מוצאים צורך לחזור ולהדגיש בנייר עמדה זה את הבעייתיות הרבה בענישת קטינים על גבול הכשרות הפלילית, ואת המדרון החלקלק שעליו צועד המחוקק בגיבוש הצעת חוק מעין זו, וזאת במגמה להבטיח ריסון ומתינות, למצער.

שנית, נחזור להלן על הצעתנו לכלילת הוראה מפורשת בדבר התכלית הראויה, היחידה, להחלת ההסדר החרגי: אנו סבורים כי יש להגדיר באופן מצומצם את התכלית של התיקון, במונחים של תכלית חיונית, או הכרחיות. כוונתנו לכך שהרחבת סמכויות הענישה באמצעות כליאה תתקשר ל"צורך דחוף להגן על ביטחון הציבור" (לנוכח מסוכנות קונקרטיית מצד הקטין שהורשע), או הגדרה דומה. בנוסף, אנו סבורים כי יש לקבוע חובת הנמקה המתייחסת למסוכנות זו.

שלישית, כפי שיפורט, אנו סבורים כי יש לעגן סמכותו של בית המשפט, לפי שיקול דעתו ולבקשת הנאשם, להורות על קיום דיון מעקב או דיון מחודש גם בעניינו של קטין שנשלח למאסר לאחר הגיעו לגיל 14, וזאת במגמה להמשיך לתמרץ את מאמצי שיקומו של הקטין.

רביעית, נדגיש כי הפורום הפלילי של לשכת עורכי הדין יביע התנגדות לכל צמצום של התנאים והערובות הנכללים בהצעת החוק הממשלתית, בנוסחה הנוכחי. לשם כך נשוב ונדגיש מהם אותם התיקונים החיוניים שהוכנסו אל ההצעה.

חמישית, לאור הנימוקים המפורטים בנייר עמדה זה, נבהיר כי הפורום הפלילי של לשכת עורכי הדין מתנגד להצעת החוק הפרטית הקבועה לדיון (לקראת קריאה ראשונה) במקביל להצעת החוק הממשלתית. הצעת החוק הפרטית הינה לשיטתנו גורפת, מסוכנת ובלתי-מידתית.¹

נבהיר שאין לפרש החלטתנו שלא להתנגד להצעה (בשלב זה ובכפוף להבהרות ולנימוקים בנייר עמדה זה) כתמיכה בהצעה, אלא אך כהכרה בסמכותו של המחוקק לנקוט בהסדר זמני לנוכח צורך חיוני (ככל שהמחוקק יכריע שצורך שכזה קיים) ובכפוף לתנאי "התכלית הראויה" ו"המידתיות". אנו רואים את תפקידנו בהבטחת כלילתם של מקסימום גורמים ומנגנונים לריסון ולבקרה במסגרת ההצעה, אם וככל שימצא המחוקק לנכון לאמצה.

¹ הצעת חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) (תיקון – קטין שביצע מעשה טרור), התשע"ו-2015.

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

פתח דבר – על ההתלבטות הערכית הקשה המתעוררת:

נודה על האמת: סוגיית דרכי הענישה של קטינים צעירים מאוד (על גבול האחריות הפלילית) שהורשעו בעבירות חמורות של רצח, ניסיון לרצח או הריגה, הינה סוגיה המעוררת דילמה מוסרית בהחלט לא פשוטה. מצד אחד, הצורך להגן על הציבור מעבירות אלימות קשות, גם כשהן מבוצעות על-ידי קטינים צעירים מאוד, הינו ברור, מוחשי וחשוב. ניתן להבין כי התיקונים המוצעים לחוק נובעים מאתגר מציאותי וממשי מאוד המתעורר ביתר שאת לנוכח אירועי התקופה האחרונה, למרבה הצער. מצד שני, אנו סבורים כי עמדתו הזוהירה והמרוסנת של המשפט הנוהג בתחום הרגיש של ענישת קטינים שביצעו עבירות בטרם הגיעם לגיל ארבע-עשרה, הינה עמדה בעלת חשיבות עקרונית, אנושית וחברתית מן המעלה הראשונה. המגבלות שמחיל הדין בישראל על ענישת קטינים בגיל כה צעיר משקפות תובנות ערכיות ומעשיות חשובות ביותר, אשר ניתן לראותן כחלק מן האתוס המוסרי של החברה, ומחוסנה. לפי השקפתנו, אלו שיקולים בעלי מעמד ערכי מיוחד, שלא נכון להכפיפם למאזן השיקולים התועלתני הרגיל.

לכן, לדעתנו, כל תיקון מוצע המיועד להסיר מגבלות מסורתיות החלות על ענישת קטינים צריך להיבחן במונחים של **תכלית ראויה** (בהקשר הנדון, לדעתנו, יש לחייב תכלית חיונית ממש: **"הגנה על ביטחון הציבור"**) **ושל מידתיות**. הכרסום במגבלות החוקיות המקובלות לאורך שנים צריך להתבצע בזהירות-יתר ובמשורה, תוך מתן הדעת על "המדרון החלקלק" שעליו אנו מתהלכים בתחום כה רגיש ומשמעותי מבחינת השלכותיו.

ברוח הדברים הללו, אנו בוחרים להגיש בשלב זה נייר עמדה **ראשוני בלבד**, שבו לא נביע דעה החלטית בעד או נגד התיקון המוצע. במקום זאת, נבקש לנצל את ההזדמנות כדי לחדד את כובד משקלה של הסוגיה ולהציע פרמטרים עקרוניים לבחינת התיקונים המוצעים. לאורם גם נציע מספר הצעות קונקרטיות בהתייחס לתיקונים העיקריים המוצעים, בראי עיקרון המידתיות.

ענישת קטינים בני פחות מארבע-עשרה – הערות עקרוניות:

1. דברי המבוא להצעת החוק הממשלתית, המפנים לפסיקת בית המשפט העליון, הינם חשובים במיוחד. דברי ההסבר מפרטים שלושה נימוקים עיקריים להתחשבות המיוחדת בגילו של הקטין בבחירת מידת העונש שיוטל עליו וסוגו. נבקש להרחיב מעט את ההתייחסות לטעמים הללו, בהפניה לפסק-דינו החשוב של השופט דנציגר בע"פ 49/09 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם בתקדין, 8.3.09). בפסק הדין סקר השופט דנציגר את "מדיניות הענישה של קטינים – המסגרת הנורמטיבית" והדגיש את הטעמים העיקריים שבבסיסה.² והדברים הללו אכן חייבים לשיטתנו לשמש כנקודת המוצא לדיון בתיקונים המוצעים.

² פסק הדין דן בערעור על גזר דינם של שני קטינים שהיו בני 13 שנים וחודשיים ו-15 שנים ושבעה חודשים, בהתאמה, עת ביצעו עבירות מין חמורות. ערעור המדינה הופנה כלפי ההחלטה שלא לגזור על שני המשיבים עונשי מאסר בפועל. הערעור נדחה בדעת רוב (השופטים י' דנציגר וס' גיבראן, כנגד דעתו החולקת של כב' השופט א' א' לוי).

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

2. הטעם הראשון להענקת "משקל רב לעצם קטינותם" של קטינים – טעם שמשקלו הולך וגובר ככל שהגיל צעיר יותר –

"הוא גילו הצעיר של הקטין, שבשלו יש להתייחס לחומרתן של עבירותיו באופן שונה בהשוואה להתייחסותנו לחומרת עבירותיו של העבריין הבגיר. למעשה, כאשר מדובר בנאשמים שהם קטינים, פעמים רבות אין הכרתם ותודעתם מפותחות ובשלות די הצורך. בנערותו, אין האדם מבחין בהכרח בין טוב לרע על פי אותן אמות מידה המשמשות בני אדם בגירים. גם כאשר עבר הקטין את גיל האחריות הפלילית, הרי שגילו הצעיר מעיד על חוסר בשלות אישית וחוסר יכולת להבין לעומקם של דברים את משמעות המעשה הפלילי ותוצאותיו. חוסר בשלות מהווה שיקול לקולא בענישתם של קטינים" (שם, פסקה 9(א), הדגשות הוספו).

3. לחיזוק נימוק זה, הוסיף כב' השופט דנציגר הפניה אל עמדת המשפט האמריקאי, שאותה קישר לעקרון המידתיות כעקרון יסוד במשטרה החוקתי של מדינת ישראל (שם, פסקה 20).

"ראשית, שיקול דעתם של קטינים הוא בלתי מגובש ולפיכך, אין הם מסוגלים להבחין בין טוב לרע. שנית, קטינים חשופים להשפעה סביבתית שלילית ביתר קלות ואינם עמידים בפני לחץ חברתי בהשוואה לבגירים ולפיכך, מעשיהם אינם פרי הפעלתו של שיקול דעת מושכל ומאוזן. לבסוף, אישיותם של קטינים טרם התגבשה ולפיכך דפוסי התנהגות סוטים טרם התקבעו בהם, כך שסטייתם הזמנית ניתנת לטיפול ותיקון. בהינתן הבדלים עקרוניים אלו בין קטינים לבין בגירים, הדגיש בית המשפט העליון של ארה"ב כי יש לייחס חומרה פחותה לסטייתם של קטינים; כי עבריינים קטינים זכאים לכך שמעשיהם יבחנו באור שונה וכי הואיל ואישיותו של הקטין טרם התגבשה, אין משמעות ביצועה של עבירה חמורה ובזויה כי העבריין הקטין אינו ראוי או כשיר לשיקום. עוד נקבע כי גם מהבחינה המוסרית יהיה זה כשל חמור לשפוט את סטיותו של הקטין מאותה נקודת מבט בה נבחנת חומרת מעשיו של עבריין בגיר, הואיל וסטיותו של הקטין ניתנת לטיפול ביתר שאת" (שם, פסקה 19, הדגשות הוספו)

4. לצד "האשמה המופחתת" ו"חוסר הבשלות האישיותית" הדגיש גם כב' השופט דנציגר שני הטעמים הנוספים: "הרצון להגן על קטינים מפני תנאי הכליאה ומפני החשש למפגש עם עבריינים בוגרים. תנאי הכליאה בבית הסוהר אינם הולמים את גילו הצעיר של העבריין הקטין. בעצם הכנסתו של קטין לבית הסוהר טמון פוטנציאל לפגיעה בלתי מידתית בו, זאת בשל התוודעותו לארוחות החיים של הקהילה העבריינית, היטמעותו בה והסיכון לניצולו ולפגיעה גופנית ונפשית בו בדיד אסירים אחרים בשל חולשתו היחסית ומעמדו השברירי.

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

השפעתו השלילית של עונש המאסר על העבריינין הקטין עלולה להיות חמורה מההשפעה על העבריינין הבגיר. תוצאה זו הינה בלתי רצויה ובלתי צודקת" (שם, פסקה 9(ב); ו"מחויבותה של החברה לנסות ולמצוא כל דרך לשקם עבריינים קטינים שהורשעו בעבירה פלילית, אף אם חמורה, ולהעלותם על מסלול חיים תקין וראוי, בטרם תוחמץ ההזדמנות לכך... [וזאת] בעבירה קלה כחמורה" (שם, פסקה 9(ג)).

5. דברים אלה מלמדים על כובד המשקל של הסוגיה, בפן העקרוני-ערכי, ואף החוקתי. מדובר בעמדת מוצא מסורתית של בתי המשפט בישראל ושל החברה הישראלית בכללותה, גם לאור ערכי היהדות. שפיטת החטא המוסרי של קטינים בגיל צעיר מאוד נבדלת באורח מהותי. בנוסף, בראיה כלפי העתיד וכחלק בלתי-נפרד מן האינטרס החברתי, המשפט הישראלי נוקט ככלל בגישה אנטי-דטרמיניסטית באופן מובהק ביחס לענישת קטינים.

6. משקלם של כל הנימוקים הללו גובר ככל שגילו של הקטין צעיר יותר. ככל שמדובר בגיל צעיר יותר, ההנחה היא שהעבריינין פחות בשל אישיותית, פחות מבין את מעשיו ואת ההשלכות שלהם, יותר נתון להשפעה ולניצול על ידי אחרים, יותר מועד לבצע מעשים - גם חמורים מאד - שאינם מעידים בהכרח על אישיותו ועל אנטי-חברתיות או על מסוכנות מובנית. על כן, אין להבין את המגבלות המיוחדות החלות על ענישה פלילית של קטינים בני פחות מארבע-עשרה שנים (במועד גזר הדין) ואת עצם הגדרתו של גיל זה כסף המשמעותי, כקביעות שרירותיות. מדובר בעמדה נורמטיבית ותכליתית המבוססת על מכלול רחב של שיקולים, לאור הניסיון האנושי המצטבר (לרבות שיקולים מתחום הפסיכולוגיה ההתפתחותית, הקרימינולוגיה, ועוד). טווח הגיל שבין שתיים-עשרה לארבע-עשרה שנים הוא גיל שבו ישנה אמנם כשרות משפטית בהקשר הפלילי, אך המחוקק מכיר בהיותה של כשרות זו גבולית, ומייחס רמת אשמה נבדלת, בפירוש מופחתת, לנאשמים בגיל הזה.

7. חשוב להדגיש כי הנימוקים המדגישים את משקלו של שיקול הגיל/הקטינות אינם מאבדים מתוקפם כאשר מדובר בעבירות החמורות שאליהן מתייחס תזכיר החוק: רצח, ניסיון לרצח והריגה, וניתן לתאר מצבים בהם עם כל חוסר האפשרות "להכיל" את המעשים ולהבליג עליהם (וזה בשום אופן איננה עמדתנו) גם מתחדד הקושי בהתייחס למדיניות הענישה. גם בהקשר של מעשים כאלו, בולטת האפשרות כי קטינים - ודווקא לנוכח קטינותם וחולשתם - מנוצלים בידי אחרים; מוסטים; נתונים במיוחד להשפעה זדונית; אינם מבינים באופן מלא את ההשלכות של מעשיהם; אינם בשלים ובוגרים מספיק כדי להבין את מלוא חומרתו של המעשה ותוצאותיו; ואינם מסוגלים להפעיל שיקול-דעת ורסנים מוסריים בפני לחצים המופעלים עליהם. בהמשך לכך, בולט גם החשש כי ענישתם ביד קשה ובפרט כליאתם בחברת עבריינים (או מחבלים) בוגרים ומנוסים, רק תגביר את ההשפעות השליליות עליהם ותגביר את הסיכון לכך שימשיכו להתפתח בכיוון הרע והמסוכן.

8. מצד שני, כמובן, אין אדם שיוכל להיוותר אדיש כלפי החומרה היתרה שבמעשים בהם מדובר, הפגיעה בחיי אדם והצורך החיוני להגן על ביטחון הציבור.

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

9. **מכאן הדילמה, ואנו סבורים שפתרונה יכול להתבצע רק בדרך האיזון:** מצד אחד מתן כלים משפטיים טובים יותר להתמודד עם מגמה מסתמנת של ביצוע עבירות מסוכנות על-ידי קטינים בגיל הזה, כפי שההצעה חותרת לעשות; מצד שני, **כלילתם של מקסימום מנגנונים מאזנים שמטרתם להבטיח כי הכלים ישמשו אך ורק בהתייחס לתכלית הדחופה ותוך יישום עקרון המידתיות.**

פרמטרים נגזרים וקווים מנחים לחקיקה:

10. אנו סבורים כי המחוקק אכן רשאי לשקול שינוי נדרש במדיניות הענישה של קטינים בגיל הכשרות הפלילית, שרטם הגיעו לגיל ארבע-עשרה, **לנוכח צורך חברתי חיוני.**
11. אנו סבורים כי ראוי שכל תיקון שכזה יישקל בכובד ראש ותוך מתן הדעת על כל השלכותיו. **חשוב שיקויים הליך היועצות מעמיק עם מומחים רלוונטיים מתחום הפסיכולוגיה ההתפתחותית, הקרימינולוגיה, שירות המבחן, ועוד.** איננו יודעים אם הליך היועצות שכזה קיים בשלב זה, ונמליץ לוועדה הנכבדה לקיימו באופן עצמאי, ולהעמיקו.
12. בהתייחס לכל אחד מפרטי התיקון המוצע, לדעתנו יש להקפיד הקפדה יתרה על דרישת התכלית הראויה. בהקשר הנדון, אנו סבורים כי יש להגדיר באופן מצומצם את התכלית של התיקון, במונחים של תכלית חיונית, או הכרחיות. כוונתנו לכך שהרחבת סמכויות הענישה באמצעות כליאה תקשר ל"צורך דחוף להגן על ביטחון הציבור" (לנוכח מסוכנות קונקרטית מצד הקטין שהורשע), או הגדרה דומה.
13. דרישת המידתיות תבוא לידי ביטוי הן בהגדרת התכלית ההכרחית כאמור, והן בכלילתם של גורמים מרסנים בכל שלבי ההליך הרלוונטיים, כפי שיפורט להלן.

התייחסות לתיקונים העיקריים המוצעים והצעות קונקרטיות נוספות:

14. לאור האמור נוכל לפנות להתייחסות לעיקרי התיקון ועליהם נוסף מספר הצעות קונקרטיות:

תחולת התיקון על עבירות של רצח, ניסיון לרצח והריגה בלבד (סעיף 1(2)(17) –

15. **אנו תומכים בתחולה מוגבלת זו.** יש לתת את הדעת גם על כך שעבירת הניסיון לרצח עלולה להתייחס למצבים שבהם יגבר משקלם של הנימוקים למתן את הענישה מאחר ומדובר בקטין. למשל: נער צנום בן שלוש-עשרה המשודל על-ידי אחר, מנסה לתקוף באמצעות סכין, באופן לא מתוחכם, לא גורם נזק ומתגברים עליו בקלות ובמהירה. אפשר שבמצבים כאלו יתקיימו כל יסודות עבירת הניסיון לרצח, אולם המעשה בנסיבות ביצועו, בצירוף הנסיבות האישיות והגיל הצעיר יעידו על רמת מסוכנות נמוכה יחסית. לכן, אין הכרח שההרשעה

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

באחת העבירות החמורות הללו תעיד כשלעצמה על רמת מסוכנות המחייבת את הרחבת
אמצעי הענישה לטווח הארוך.

הגבלת תחולת החוק לשלוש שנים, בשלב זה (סעיף 1 רישא) –

16. הגבלה זו הינה ראוייה לדעתנו ואנו תומכים בה.

**עיקר 1 – הבהרת סמכותו של בית המשפט להורות על החזקתו של קטין שלא מלאו לו ארבע-
עשרה במועד גזר הדין במעון נעול (סעיף 1(2)(1ד) -**

17. אנו תומכים בתיקון זה.

**עיקר 2 – קביעת סמכות לבית המשפט לנוער להורות על המשך נשיאת עונשו של הקטין
במאסר, ובלבד שבעת העברתו למאסר ימלאו לקטין ארבע עשרה שנה לפחות (סעיף 1(2)(1ד) -**

עיקר 3 (ס"ק (2ד) – "ציווה בית המשפט על החזקת הקטין במעון נעול לתקופה שקבע ועל
המשך נשיאת עונשו במאסר... יורה על קיום דיון לקראת תום תקופת החזקתו של הקטין במעון
הנעול שעליה הורה כאמור, ורשאי הוא, מעת לעת, וכל עוד הקטין מוחזק במעון הנעול, להורות
על קיום דיון מעקב נוסף; בדיון מעקב רשאי בית המשפט, לאחר שהוגש לו תסקיר קצין מבחן
לעניין זה, לאחר שהובאה לפניו חוות דעתו של הממונה על המעונות ולאחר ששקל את
השיקולים המנויים בסעיף קטן (1ד), להורות על אחד מאלה – (1) דחיית מועד העברתו של
הקטין למאסר והמשך החזקתו במעון נעול (2) קיצור תקופת המאסר שעליה הורה לפי סעיף
קטן (1ד); (3) ביטול תקופת המאסר שעליה הורה לפי סעיף קטן (1ד).

18. כאמור, אנו מברכים על כלילתן בהצעת החוק של מספר מנגנונים מרסנים תיוניים לאור
העקרונות המנחים שהותוו לעיל, בהתאם להמלצותינו (בין השאר):

א. כי קיום דיון המעקב בטרם החלטה על העברת הקטין ממעון נעול לבית המאסר יהיה
בגדר חובה, ולא רשות.

ב. כי לקראת הדיון יוגש תסקיר קצין מבחן לעניין זה, לאחר שהובאה לפניו חוות דעתו של
הממונה על המעונות (בהתייחס למצבו של הקטין, רמת המסוכנות וסיכויי השיקום).

19. הרכיבים הללו הינם לדעתנו הכרחיים בראי עיקרון התכלית הראוייה והמידתיות.

20. מעבר לכך, אנו סבורים שבסעיפים הללו יש לבטא באופן ממוקד יותר את דרישת התכלית
הראוייה (החיונית) ואת המנגנונים להבטחת השימוש המידתי בסמכות. אנו סבורים כי ראוי
שהחוק יגדיר באופן מצומצם ומפורש יותר את התכלית לגזירת מאסר בכלא (גם עתידי) על
קטין שדינו נגזר בטרם הגיע לגיל ארבע-עשרה, כתכלית של הגנה על ביטחון הציבור לנוכח
מסוכנותו של הנאשם.

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

21. בנוסף אנו סבורים כי ראוי להחיל חובת הנמקה בנוגע לקיומה של מסוכנות זו.
22. המלצה נוספת שהעלינו לא התקבלה ונבקש להעלותה בשנית, גם בפני הוועדה הנכבדה:
לדעתנו ראוי לקבוע מנגנון מיוחד שיאפשר עיון מחדש בגזר דין כאמור, באופן שימשיך לתמרץ את המאמץ בכיוון השיקום. כוונתנו לכך שניתן יהיה לעתור להעריך מחדש את מסוכנותו של הקטין ולבחון את אפשרות שחרורו ממאסר, מעת לעת, גם לאחר החלטה על כליאתו בבית המאסר. ניתן לקבוע מנגנון כאמור בגוף התיקון לחוק הנוער (עיון מחדש בפני בית המשפט שגזר את הדין) או בתיקון מתאים לחוק שחרור על-תנאי ממאסר.

עיקר 4 – הבטחת ייצוג הקטין בדיון המעקב (ס"ק 4ד) -

23. אנו תומכים בהוראה זו, שהינה מתבקשת והכרחית.

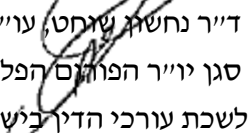
זכות ערעור על החלטת בית משפט לנוער לפי סעיף ס"ק (1ד) (ס"ק 3ד) -

24. אנו תומכים בהוראה זו, שהינה מתבקשת והכרחית.

נבקש להמשיך לעקוב אחר אופן גיבושה של הצעת החוק, באמצעות נוכחות נציגינו בדיוני הוועדה הנכבדה, ונשמח להמשיך להיות שותפים בהליכי החשיבה וההיוועצות.

נודה לכם על שקילת ההצעות בנייר עמדה ראשוני זה.

בברכה,

ד"ר נחשון שוחט, עו"ד
סגן יו"ר הפורום הפלילי
לשכת עורכי הדין בישראל

העתקים:

עו"ד אפי נוה – ראש לשכת עורכי הדין.
מר אורי אלפרסי – מנכ"ל לשכת עורכי הדין.
עו"ד אורי קינן – מ"מ ראש הלשכה ויו"ר (משותף) הפורום הפלילי.
עו"ד ענת סבידור – יו"ר (משותף) הפורום הפלילי.
עו"ד סוזי עזסיני ארניה, יו"ר (משותף) ועדת חקיקה (פלילי)
גד זילברשלג – יו"ר (משותף) ועדת חקיקה (פלילי).
עו"ד שירית בכר- ממונה תחום פלילי, לשכת עורכי הדין